

Kedves Testvérek!

Kőbányán már 1933-ban létezett református gyülekezeti vegyeskar és gyermekkórus, mely közel 100 főt számlált. Sajnos az évek során az énekesek száma csökkent, majd a kórus évtizedekre megszűnt.

A 2000-es évek elején Bálint Márta, akkori gyülekezeti kántor kezdte el újraszervezni az énekkart.

Az egyre növekvő létszámú kórus sokévi névtelenség után, 2010-ben Névadó Koncert és Istentisztelet keretében vette fel Sztárai Mihály nevét, megőrizve az ősi nagykórus hagyományát.

A mai kórus 24 aktív tagból áll, de a teljes létszám az egykori és el-elmaradó tagokkal majd harminc fő. A legfiatalabb és legidősebb tag között több mint hatvan esztendő van, az ajtó mindenki előtt nyitva áll.

Sztárai Mihály a reformátusok számára nagy kincs, reformátorként, evangélikus lelkészként számos, a magyar fülnek tetsző egyházi éneket komponált, melyeket máig megőriztek, és hétről hétre énekelnek a magyar református gyülekezetek.

Fő küldetésünknek tekintjük az istentiszteleteken, egyházi ünnepeken, egyéb gyülekezeti alkalmakon való szolgálatot, legyen szó saját, vagy más gyülekezetekről, határon innen és túl.

Az elmúlt években részt vettünk a Református Zenei Fesztivál programjain. 2011. tavaszán a kórus jótékonyági koncertet adott, melynek bevételével a Kőbányai Református Egyházközség parókiájának felújítási költségeihez járult hozzá. Így köszöntük meg, hogy az egyházközség és lelkészei mindenkor segítenek minket közösségformáló szolgálatunkban.

Később meghívást kaptunk a X. Református Énekek koncertre a Művészetek Palotájába, amely koncertről CD-felvétel is készült, valamint koncertet adtunk a Szakrális Művészetek Hete keretében a Szent István Bazilikában.

2012. tavaszán Dr. Fazekas Ágnes karnagy meghívására a Pataky Nőkarral adtunk koncertet.

Évente kétszer többnapos kórustábort rendezünk, melynek szervezésében a kórus minden tagja egyaránt lelkesen közreműködik.

A fellépéseken túl számunkra mégis az a legfontosabb, hogy szeretünk együtt énekelni, az Urat dicsérni, sugározni, hogy élő, szerető, megváltó Istenünk van!

Ahogy azt egy kórustag írja:

„Mikor felcsendül a dal, a fülem belülről remeg, minden porcikám átveszi a levegő harmonikus rezgéseit, és úszom a büszke tudatban, hogy egy kórus részeként én hozom létre azt, amit eddig csak messziről csodáltam. Sokaknak az éneklés boldogsága természetes, gyermekkoruk óta velük élő cselekedetük, de nekem felnőttként kapott ajándék Istentől.”

Adja a Mindenható Isten, hogy ezt minél többen megtapasztalhassuk!